

[O. Kier.]

skal gaa tilbage til Vejfonden eller blive ved Kommunergrupperne, kan diskuteres. Om Fordelingen mellem Kommunergrupperne er helt rigtig, stiller vi os foreløbig reserveret over for, men det er jo et af de Spørgsmaal, som i Udvalget sikkert vil faa den mest omhyggelige Gennemgang. Ligesaa med Hensyn til Fordelingen mellem de enkelte Kommuner. Paa Forhaand synes den foreslaaede Deling mellem Købstadkommunerne mig mere rimelig end den gamle; det er ikke klart, hvor store Forskydninger den vil betyde for disse Kommuner indbyrdes. Men det er ganske klart, at der vil ske meget store Forskydninger inden for Sognekommunerne. Det ærede Medlem Hr. Peder Clausager var inde paa, at Sognekommunerne ikke havde noget som helst Middel til at undersøge, hvordan det vilde stille sig for dem i Fremtiden, hvis disse Love skulde blive vedtaget. Det er imidlertid ikke saa svært at følge Forskydningerne, for naar Beløbene er nogenlunde fastlagt eller rettere er fastlagt, som de vil blive, saa vil det blive et ret simpelt Regnestykke; og med de 9,5 Mill. Kr. kan jeg oplyse, at de vil give Sognekommunerne i Refusion 80 Kr. pr. km Vej, 1 Kr. 60 Øre pr. Indbygger og 100 Kr. for hver 1 000 Kr., Kommunen har udlagt til sit Vejnet. Der bliver sikkert Skuffelse i en hel Del Kommuner og saa vidt jeg kan se ikke Glæde i nogen paa Grund af Nedsikring.

De tilsvarende Tal kan regnes ud for Amtskommunernes Vedkommende. Dér bliver Tallene noget større. Hvor stor Forskydningen inden for Kommunerne vil blive her, er det mig umuligt at sige. Det vil afhænge af, hvorledes de 5 000 km Vej fordeles, idet det er saa reaktivt stort et Vejnet, som gaar ind til de 8 000 km Vej. Men jeg tror ikke, at Forskydningen Amtskommunerne imellem vil være underkastet saa store Svingninger som Sognekommunerne imellem.

Om Fordelingen inden for Kommunergrupperne indbyrdes vil jeg sige, at den mest rationelle Løsning synes mig at være at fordele Pengene efter Forbruget, saa lægges Pengene til syvende og sidst, hvor der har været Brug for dem. Jeg siger imidlertid ikke dermed, at det ikke vil være rimeligt at tage Hensyn ogsaa til andre Forhold, men jeg vil gerne understrege, at der let kan anføres lige saa indlysende Grunde om ikke meget mere indlysende Grunde mod at anvende Veglængderne end Udgifterne som Grundlag for Delingen, men det er et

Spørgsmaal, som nu vil blive behandlet i Udvalget.

Jeg skal blot tilføje med Hensyn til de mange Udtalelser, som tidligere er fremsat vedrørende Vejadministrationen og de Dispositioner, som fra Kommunernes Side er truffet med Hensyn til Vejanlæg — Ministeren var jo inde paa det i sin Fremsættelsestale ved Omtalen af Fordelingen —, at Forholdet er dette, at praktisk taget alle nye Vejanlæg her i Landet er udført med ministerielt bevilget Tilskud. Det er Ministeren, der har taget Bestemmelse om Anlæggets Gennemførelse og Betingelserne for det, og det har jo ikke gennem Tiderne manglet paa Opfordringer til Kommunerne. Ministeriet har laant ekstra Penge af Statskassen til yderligere Fremme af Vejanlæg; det er sket ogsaa i den nuværende Ministers Tid. Der skal ikke fra vor Side opfordres til Tilrettelægning af noget Luksusvejbyggeri af nogen som helst Art. Vil man bremse op for Vejbyggeriet, kan man bare tage fra Vejfonden; det er den eneste Maade, det kan gøres paa. Jeg vil se bort fra de sociale Beskæftigelsesforanstaltninger, hvis Gennemførelse det stort set ikke kan være Motorpengenes Opgave at finansiere. Jeg tror imidlertid, at der vil være Trang til Udvidelse af en Del af vore Hovedveje, og jeg vil gerne dér henlede Opmærksomheden paa Motorvejs-Tøøren. Det er jo ikke sagt, at der vil blive Brug for alle de Penge til de to Veje, som man tænkte paa, da man vedtog deres Anlæg. Forliget i 1933-Udvalget var baseret paa Overførelsen af Benzin-Femøren til Vejene, og jeg er aldeles overbevist om, at var man gaaet den Vej, som var foreslaaet af Udvalget, var der blevet klart og tydeligt lagt op til en ny Femøre paa Benzinen. Nu har vi faaet en Tøøre.

Man kunde maaske, hvis det skulde knibe, i alt Fald til Gælden til Staten er betalt, lave denne til 3 Øre og saa sige, at dette er til alle Hovedveje, hvorved man altsaa vilde lette Vejfonden, hvis man mener, at den ved at beklippes paa den Maade, som jeg er inde paa, skulde være blevet for lille. Jeg sætter alt dette meget forsigtigt frem, for det maa naturligvis være afhængigt af de Undersøgelser og Overvejelser, som man foretager i Udvalget, af Landets almindelige Økonomi og af Trafikken og Forholdene efter Krigen, idet vi maa erindre, at vi taler i Dag om kommende Forhold, som ligger usikre nogle Aar fremover.

Jeg gaar dernæst over til Lovforslaget